

DEJAN STEINBUCH

Letargija nekega naroda

Okrajšan članek iz „Ampak“, mesečnika za kulturo, politiko in gospodarstvo, februarja 2001, založba Nova Revija. Pisatelj je sourednik revije in letošnji nagrajenec iz Jurčičevega sklada za časnikarje

Pri vprašanju voditeljev naroda je slovenska zgodba najbolj prozorna. Kako naj danes sploh govorimo o pravični razdelitvi politične moči, če pa dobršen del aktualne oblastne oligarhije svoj primat gradi na revolucionarni in zločinski uzurpaciji oblasti na račun tedanje opozicije. Pobjo dvajset tisoč domobrancev in drugih protikomunistov je legalistično gledano, čisti genocid, vendar pa je pri tem teba imeti pred očmi tudi dejstvo, da je bil s tem iztrebljen cvet tedanje slovenske inteligence. Komunisti so leta 1945 obglavili slovenski narod: kdor ni končal v jami, je pobegnil in se po možnosti nikoli ni vrnil.

Danes smo kajpak vsi za spravo in podobna dejanja simbolne pomiritve, obenem pa državno tožilstvo pred sodišče ni spravilo niti enega vojnega zločinca. V času, ko haaško sodišče za vojne zločine, storjene na območju bivše Jugoslavije, z vso intenzivnostjo zaslišuje srbske, hrvaške in muslimanske zločince in opravlja druga procesna dejanja proti njim, si v Ljubljani niti v sanjah ne moremo zamisliti procesa proti kakemu revolucionarju, ki je pred pol stoletja veselo ubijal vojne ujetnike, ženske in otroke. Kaj je vendar narobe z našim pojmovanjem pravičnosti, da zločini najhujše vrste ostajajo ne le nekaznovani, pač pa celo neodkriti? Kaj se je dogajalo v glavah japijev, da so na Teharjah pri Celju, kjer je bilo nekoč koncentracijsko taborišče, zgradili igrišče za golf? Na kaj so pomislili gradbeniki, ki so pred

časom med rutinskimi deli na trasi bodoče avtoceste na Tezmem pri Mariboru naleteli na nepregledno število okostnjakov v nekdanjem tankovskem jarku? Je kdo od teh ljudi za sekundo, dve morda pomislil, kdo je pobil vse te nesrečnike? Se je kdo med njimi vprašal, zakaj se je to zgodilo?

Zgodovina je lahko neprijazna. Pogosto je krivična, še hujše pa je, če je krvava. Slovenska zgodovina je zagotovo vse to. Malo evropskih narodov ima s svojimi oblastniki toliko grozljivih izkušenj. Prav zato, se zdi, je treba imeti danes poseben občutek za vse, kar se je v preteklosti zgodilo na naših tleh. Kakršno koli obujanje starih zamer in sovraštev je po tolikih letih seveda nesmiselno, čeprav je treba - tako kot povsod po svetu - ohraniti nekaj nezaupanja do politikov, ki izvirajo iz nedemokratskega režima. Zanje je seveda simptomatično popolno nerazumevanje demokracije, ki jo celo sedaj, se pravi v 21. stoletju, enačijo z antifašizmom. Takšna mentaliteta pa je vsekakor predmoderna in nas vrača v majske dni leta 1945, ko je revolucionarna drhal pobila večino izobraženih in sposobnih Slovencev.

Skoraj pol stoletja trajajoči režim v tej državi ni bil nič drugega kot diktatura proletariata, torej predmoderna vladavina intelektualno inferiornih. Skratka, narodu so vladali ključavničarji, katerih potomci imajo pogosto še danes privilegiran položaj v družbi. V takšnih, nepravičnih razmerah, značilnih za krhko in šele nastajajočo demokracijo, so vsi tisti člani ustave, ki zagotavljajo vladavino prava in svobodo izražanja, manj kot kaplja v morju brezbriznosti. In potem ni čudno, da je človek utrujen.

Utrujen od države in njenih lažnivih, nesposobnih svečnikov.

Sporazum in nesporazum?

1. aprila so se za zaprtimi vrati znova sestale koalicijske stranke - LDS, ZLSD, SLS SKD in DeSUS - in obravnavale za nekatere sporni sporazum med Slovenijo in Svetim sedežem. Čeprav so se predstavniki strank več kot štiri ure usklajevali, pogajali, pogovarjali, izmenjavali poglede in mnenja, je končni rezultat enak ničli. Združena lista je (ustno) predstavila temeljno predlogo sporazuma. LDS pa je obljubila, da bo pripombe preučila, in da jih bo v pisni obliki posredovala zunanjemu ministrstvu in predsedniku vlade Janezu Drnovšku. Na pogajanjih se je oglasil tudi zunanji minister Dimitrij Rupel in je povedal, da je to pač treba storiti (podpisati sporazum) in da je bilo do zdaj vse preučeno.

Ne ve se, kdaj se bodo pogajanja nadaljevala, če se sploh bodo.

Zgleda, da je podpis sporazuma, tak kot je, nujen zaradi bližanja Evropski Zvezi, ki ji je taka proticerkvena gonja ni všeč. Seveda pa skrajni komunisti to hočejo preprečiti; saj tudi vemo, da jim vstop v Evropo ni mar, ker bo tam njihovih privilegijev konec.

„DNEVNIK“ IMA PAMETNO MISEL

Javno mnenje pa postaja prepričano o kakovosti vatikanskega sporazuma že zato,

ker za njim stojita tako večinska Drnovškova liberalna stranka kakor katoliška Cerkev, vsebina sporazuma pa pri tem postaja vse bolj drugotnega pomena; to je po svoje tudi logično, saj je sklepanje dogovorov med različno mislečimi visoko spoštovana vrednota v vsaki demokratični družbi. Zato ni čudno, da postajajo nasprotniki sporazuma videti vse bolj kot osamljeni nestrpneži, ki poskušajo v neskončnost odložiti rešitev problema. Dnevnikovem komentarju piše Miha Kovač.

NAJVEČJI PROTIVNIK

Matevž Krivic, pooblaščen pogajalec komunistične Združene liste in katerega oče je kot državni tožilec v najhujših časih diktature poslal v smrt mnogo nedolžnih protikomunistov in tudi komunistov (dahauski procesi), je na Stresovo mnenje (objavljamo ga na drugem mestu) pripomnil naslednje:

„Nekorektna je Stresova trditev, da kritiki sporazuma zamolčujemo, da sta po sporazumu država in Cerkev neodvisni vsaka v svoji ureditvi. Problem je ravno v tem, da skuša cerkvena stran z dvoumnimi in nejasnimi formulacijami zamegliti razliko med ... suverenostjo Svetega sedeža

VSAK ČLOVEK JE NEODVISEN OD DRŽAVE V SVOJIH ČLOVEKOVH PRAVICAH

Kaj pravi Cerkev k sporazumu?

V ljubljanskem Delu dne 28. marca je škof dr. Anton Stres, član pogajalske skupine Svetega sedeža, prikazal mnenje Cerkve o t.i.m. Vatikanskem sporazumu. Glavne misli sledijo:

Dr. Anton Stres pravi, da odlaganje nadaljevanja pogajanj in sporadične diskusije po časopisih ali med strankami očitno niso prinesle nobenih novih strokovnih elementov, pa jih tudi niso mogle prinesiti, ker je osnutek sporazuma, ki je bil skoraj dokončan tik pred padcem vlade spomladi 2000, ustavnopravno neoporečen.

Pravna stroka temu sporazumu ne nasprotuje. Vedno bolj se kaže, da Združena lista sporazumu nasprotuje iz povsem drugih razlogov. Stresa pri tem preseneča, da si nihče ne zastavi vprašanja, kaj je s tistimi državami, ki v napadenih formulacijah ne vidijo težav za svojo suverenost. Državna suverenost je standard v sporazumih, ki jih sklepa Sveti sedež in delegacija Svetega sedeža si jih ni izmislila za slovenski primer. Stres pravi, da jih najdemo predvsem v tistih sporazumih, ki so bili sklenjeni ali revidirani po 2. vatikanskem koncilu in predstavljajo formulacijo, ki ustreza sodob-

kot mednarodnopravnega predstavnika vesoljne KC ter nesporno podrejenostjo delne KC v Sloveniji domačemu pravnemu redu, znotraj katerega ima vsaka verska skupnost le položaj zasebnopravne organizacije.

Pripominjamo, da je tu srčika problema. Država hoče, da bi bila lokalna slovenska Cerkev v vsem podrejena državi, ki si lahko izmisli kakršen koli zakon in z njim poseže v notranjost katoliške Cerkve v Sloveniji. In kje je potem princip ločitve cerkve in države?

TUDI KUČAN PRIPOMINJA

O spet oživljeni zamisli sklenitve sporazuma z Vatikanom je Kučan dejal, da ta sporazum sicer ni potreben, lahko pa je koristen, če se vlada in predstavniki Vatikana sporazumejo o tem, kako se načelo ločitve Cerkve in države ter pravica do veroizpovedi v tem sporazumu konkretizira za katoliško Cerkev. „Ne bi smelo izzveneti, da je šele s tem sporazumom zagotovljena pravica do veroizpovedi. Sporazum ne bi smel seči v načelo ločitve Cerkve in države, s tem pa seveda ne mislim izločitve Cerkve,“ je še dejal.

VATIKANSKI SPORAZUM ZREL ZA SPREJETJE

Med sejo izvršilnega odbora SLS+SKD Slovenske ljudske stranke je strnil stališče predsednik te stranke Franci But:

„Vatikanski sporazum, kot je bil pripravljen in dogovorjen, je dobra podlaga za

Nad. na 2. str.

nemu pojmovanju države in njenega mesta, ko gre za zagotavljanje svobode veroizpovedi v njenih štirih dimenzijah: individualni, kolektivni, zasebni in javni.

Prav tako Stresa zelo neprijetno preseneča, da kritiki osnutka sporazuma stalno zamolčujejo ali spregledujejo najbolj odločilni del napadenega besedila - da sta namreč država in Cerkev avtonomni in neodvisni „vsaka v svojem redu“ ali „na svoji ravni“ ali „vsaka v svoji ureditvi“. Ne vidi niti najmanjšega razloga, zakaj bi bila sporna neodvisnost Cerkve pri njenih specifičnih pristojnostih in nalogah: oznanjevanje nauka, vsebina tega nauka, vsebina in oblika bogoslužja, imenovanje nosilcev cerkvenih služb, ipd.

Hkrati pa iz besedila osnutka zelo jasno in nesporno sledi, da Cerkev pri konkretnem izvajanju teh svojih pristojnosti spoštuje pravni red Republike Slovenije (npr. organizacija prireditev zunaj cerkvenih stavb, ustanavljanje zasebnih šol, itd.). Ne samo Cerkev v verskih zadevah, vsak državljan in vsak človek je neodvisen od države v svojih človekovih pravicah. Teh pravic mu ne podeljuje država, ima jih, ker je človek, država mu jih je dolžna zagotavljati. Razen, če kdo zagovarja pravniški pozitivizem ali totalitarni etatizem, meni Stres.

Nekaj pa ga, kot pravi, spravljajo v smeh. Slovenski ekskomunisti ne vedo, da je k formulaciji, da sta država in cerkev vsaka v svojem redu samostojni in neodvisni, bistveno prispeval nihče drug kakor eden najvidnejših komunistov 20. stoletja in dolgoletni vodja italijanske partije, Palmiro Togliatti. To je bilo davnega leta 1947, ko so delali italijansko ustavo. Togliatti je v imenu italijanske Komunistične partije predlagal naslednjo formulacijo: „Država je neodvisna in suverena glede na vsako versko ali cerkveno organizacijo. Država priznava suverenost Katoliške cerkve v mejah prava te same cerkve“.

Iz tega je po Stresu potem nastala kompromisna formula, da sta država in Cerkev vsaka v svojem redu neodvisni in suvereni, kar so na koncilu in po njem še ublažili in rekli, da sta obe in vsaka v svojem redu neodvisni in samostojni.

Pri vsem tem je jasno, da se ta neodvisnost in samostojnost nanaša na notranjo ureditev in red cerkve same, se pravi na tisto religiozno in moralno področje, ki si ga tako ali tako ne lasti nobena demokratična država, ki spoštuje človekove pravice. Stres poudarja, da je ta sporazum vsebinsko izredno skromen, posebno če ga primerjamo s sporazumi, ki jih je Sveti sedež sklenil v zadnjih letih. Zato ne vidi nobene utemeljenega razloga, da bi ga kakor koli spreminjali.

Stres končno pravi, da se bo slovenska vlada morala odločiti, ali ga bo sprejela ali pa zavrnila, s tem pa tudi zavrnila nadaljnja pogajanja.

STRAN 3:

Začetek slovenskih šol

Naša skupnost živi

V nedeljo, 25. marca je bil v Slovenskem domu v San Martinu občni zbor, katerega je vodil predsednik Doma inž. Tone Kastelic. Izvoljen je bil nov odbor pod vodstvom Andreja Rezlja.

Isti dan je bil tudi občni zbor v Hladnikovem domu v Lanusu; vodil ga je predsednik Stane Jemec.

Prav tako isti dan je Zveza slov. mater in žena, okraj Slomškov dom, pripravila predavanje dr. Marije Prijatelj. Vodila ga je Pavla Škraba, predsednica krajevne goseka.

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj pa je bila ura duhovnosti.

V sredo, 28. marca, je Zveza slov. mater in žena, okraj Slomškov dom, pripravila celodnevni izlet v Schonstadt. Vodila ga je predsednica Pavla Škraba.

V soboto, 31. marca in nedeljo, 1. aprila je bila v Miramarju duhovna obnova.

Drnovšek sprejel predstavnike Korošcev

Slovenski premier Janez Drnovšek je pred svojim uradnim obiskom na Dunaju 14. marca sprejel na gradu Brdo pri Kranju predstavnike slovenske manjšine v Avstriji. Predstavniki slovenske manjšine so poudarili svojo zainteresiranost za čimboljše meddržavne odnose. Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev Bernard Sadovnik je izpostavil pomen večjega sodelovanja med slovenskimi podjetji in gospodarskimi ustanovami slovenske manjšine. Opozoril je, da sta v preteklosti tako ZSO kot NSKS pozdravili zamisel o podpisu kulturnega sporazuma med Avstrijo in Slovenijo, ki bi pozitivno vplival tudi na položaj manjšine.

Predsednik društva Člen 7 Branko Le-

Sporazum in...

Nad. s 1. str.

obravnava in sprejetje. Vsakršne bistvene spremembe bi pomenile odmik od koalicijske pogodbe oz. bi vsebinsko onemogočale njegovo sprejetje v kratkem času, ker bi v tem primeru bilo potrebno vse pogovore in pogajanja začeti znova, za kar ni nobene potrebe."

Osnovni predlog sporazuma s Svetim sedežem je rezultata kompromisa, ki je nastal po dolgih mesecih usklajevanj in pogovorov, zato v SLS+SKD nasprotujejo spremembam besedila, ki bi celoten sporazum lahko postavile pod vprašaj. Kot je dejal But, večina v vladi meni, da je Vatikanski sporazum, takšen kot je, zrel za sprejetje, z osnovnimi sporočili in izhodišči sporazuma pa ne soglašajo le manjši del vladne koalicije.

ZDRUŽENA LISTA JE PROTI

Odprava nejasnosti glede odnosa med slovenskim ustavnim redom in kanonskim pravom v sedanjem besedilu predloga sporazuma med Slovenijo in Svetim sedežem je pogoj za podporo Združene liste socialnih demokratov (ZLSD) sporazumu, je soglasno sklenil kolegij predsednika ZLSD Boruta Pahorja.

Na osnovi predloga sprememb besedila sporazuma, ki ga je Združena lista predložila partnericam že v času pogajanj o sklenitvi koalicijske pogodbe, pa bo stranka pripravila seznam prednostnih sprememb, bistvenih za njeno podporo sklenitvi sporazuma.

Imel jo je delegat prelat dr. Jure Rode.

V nedeljo, 1. aprila je bil v Našem domu v San Justu občni zbor, ki ga je vodila predsednica Mici Malavašič Casullo. Sledilo je kosilo Zveze slov. mater in žena, okraj San Justo, po kosilu pa je bil sprejem novih članic. To prireditvev je vodila predsednica Nežka Kržišnik.

Isto nedeljo je bil v Hladnikovem domu v Slovenski vasi v Lanusu začetek mladinskih medkrajevskih turnirjev v odbojki, katerega prirejata mladinski organizaciji SDO in SFZ.

V vseh naših ljudskih šolah se je pričel redni pouk, kakor tudi v Slovenskem srednješolskem tečaju RMB. Zvezni odbor Slovenskih mater in žena pa je dal v prodajo voščilnice, za katere velikonočne osnutke so podarili Zvezi naši umetniki.

D-ova za tisk. ref. Zedinjene Slovenije

nart pa je opozoril na prizadevanja štajerskih Slovencev, da si izborijo enake pravice, kot jih uživajo Slovenci na avstrijskem Koroškem. Menil je, da bi zato avstrijsko stran veljalo opozoriti na potrebo po ureditvi statusa Slovencev na avstrijskem Štajerskem v skladu s 7. členom avstrijske državne pogodbe.

Nadškof obiskal zapore

Ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode je 21. marca obiskal Zavod za prestopanje kazni zapora Dob pri Mirni, kjer se je seznanil z življenjem in delom zavoda, s poudarkom na možnostih uresničevanja verskih pravic obsojencev med prestajanjem zaporne kazni. Po srečanju z vodstvom zavoda je nadškof v zaporniški jedilnici maševal pred zbranimi obsojenci največjega slovenskega zapora.

Gre za prvi obisk poveljarja slovenske Katoliške cerkve v enem od slovenskih zaporov. Nadškof je pred samim mašnim bogoslužjem, ki se ga je udeležilo 60 obsojencev, dejal, da je za versko oskrbo v slovenskih zaporih storjeno že marsikaj. Ob tem pa je izrazil upanje, da bo sporazum s Svetim sedežem, ki se pripravlja, te stvari še bolj natančno določil in še bolj jasno uredil. V največjem slovenskem zaporu na Dobu zaporno kazen prestaja 354 obsojencev, od tega jih približno desetina hodi k verskim obredom. Največja ovira za boljše zagotavljanje verske oskrbe obsojencev je zdaj prostorska stiska v slovenskih zaporih.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Čeprav gospodarske novice zavzemajo vedno več prostora v dnevnih poročilih, ni zato nič manj važno politično ozadje dogodkov. Na tem področju pa je vprašanje oblasti ključno in že osvaja misli in skrbi vodilnih krogov.

MALO ODDIHA

Najprej se vrnimo kak poldrug teden nazaj. V nedeljo, 25. marca so bile krajevne parlamentarne volitve v provinci Catamarca. Navada teh predčasnih volitev spada v strategijo, ki jo je vpeljal Menem, da najprej sproži volilne procese v provinciah, ki so vladi naklonjene, da za sabo potegne volilce drugih provinc in omili slab vtis porazov druge.

V Catamarci tudi vlada neke vrste Povezava, ki pa je v veljavi že precej let. Združeni so sektorji peronizma z radikali in manjšimi formacijami Solidarne fronte. Ta povezava, ki se imenuje Državljska fronta (Frente Cívico) pa je udeležena v vsedravnih Povezavi in jo buenosaireška vlada smatra za svojo. Ugled krajevne vlade je torej ugled centralne vlade. Zato so tudi v Buenos Airesu posvečali precej pozornosti volitvam v Catamarci.

Zmagali so vladni kandidati. Ne sicer z veliko večino, a vlada si je oddahnila: 41,8% proti 34,5 peronizma, ki ga vodi še vedno osporavani Ramon Saadi. Med poslanci jih je prejela vlada 20, opozicija pa 18; ostala dva pripadata levemu in desnemu odcepku obeh večinskih strank. Zmaga v provinci je pomenila vsaj nekaj političnega kisika De la Rui: kljub težavam nas ljudje še vedno volijo. Nihče v vladi pa ni omenil, da je položaj v Catamarci nekaj popolnoma svojevrstnega, ki se ne da primerjati z vsedravnim stanjem.

Marsikdo, od vlade pa do opozicije, si je oddahnil tudi, ko so prešli prvi dnevi Cavallovega prihoda na oblast. Mnogi so namreč pričakovali, da se bo razbila vladna koalicija (Povezava), ki je vsaj formalno na oblasti v Argentini v zadnjem poldrugem letu. Določeni krogi so s tem špekulirali in ugibali le, kakšne posledice bo razkol pustil v politiki in v gospodarstvu.

Potres je bil res hud, a Povezava se ni podrla. Pokazale so se razne razpoke, a zgradba je obstala. Še več, po prvih ostrih kritikah so se pričela pogajanja, katere resorje oblasti, oziroma katera ministrstva naj bi pripadala frentistom v novi sestavi vlade. Ta pogajanja so prišla posebej do izraza potem, ko se je zvedelo, da namerava vlada dodati štiri nova ministrstva. Sprememba v številu ministrstev je možna sicer le s posebnim zakonom, a sedaj bo to storil na lastno pest Cavallo po predpisih, ki mu jih dopuščajo izredna pooblastila parlamenta.

Zanimivo pa je ob tem, da je večja polemika in večja nevarnost razkola ob praktičnem vprašanju ministrske zasedbe kot pa ob ideološkem vprašanju Cavallove prisotnosti v vladi in njegovih gospodarskih ukrepov.

Kar se položaja v parlamentu tiče, pa je deset frentističnih poslancev izstopilo iz poslanskega kluba Povezave, ne da bi zapustili stranko Solidarne fronte. A jih popolnoma mirno nadomestijo Cavallovi poslanci in njihovi zavezniki.

ZVODENELA OBLAST?

Precej skrbi pa povzroča v Povezavi dejstvo, na katerega je s kruto jasnostjo opozoril bivši notranji minister Federico Storani: „Oblast je zvodena“. On se je sicer nanašal na Povezavo, a lahko bi isto rekli za predsednika. Postavimo si enostavno vprašanje: kaj bi povzročilo večji preplah, ali da odstopi De la Rúa ali da odstopi Cavallo.

Odmislimo tukaj dejstvo, da smo celo brez podpredsednika. Pomislimo le na vpliv,

ki ga trenutno imata eden ali drugi. Lahko pridemo do zaključka, da oblast ni zvodena, le preselila se je iz vladne koalicije na osebo gospodarskega superministra.

Če sedaj upoštevamo še, da se je nekaj podobnega (a morda v manjšem obsegu) zgodilo, ko je Menem moral poklicati Cavallo za gospodarskega ministra, pridemo do zaključka, da je pomanjkanje alternativnih osebnosti in alternativnih programov v argentinski politiki skoraj popolno, da ne rečemo dramatično. Morda se iz tega reši le buenosaireški guverner Ruckauf, ki propagira svoj lastni gospodarski in politični načrt, katerega pa seveda ni mogoče preveriti v praksi in tudi v teoriji ne, ker je preveč generičen. Morda ga rešuje le njegova spretnost za politične iniciative. A konkreten zaključek je, da je država odvisna od zmoglosti in uspešnosti ene same osebe.

To pa nas poveže k naši stari teoriji, da je argentinska politika še vedno (morda na drug način, bolj povezan s sedanjimi okoliščinami) pod znakom „kaudižizma“. Danes niso več Rosas, Urquiza, Roca, Irigoyen ali Peron, danes je predvsem Cavallo, ki mu nihče ni pripisoval kake večje politične usode, pa se je izkazal med sedanjimi za najbolj spretnega politika. Tako je direktno ali indirektno prejel zaslombo večine guvernerjev (realna moč peronizma), Menema in Alfonsina (odločilna beseda v radikalizmu). Pač, še dejstvo, da je v vlado prišel na prošnjo (ne povabilo) De la Rúa in s prigovarjanjem bivšega podpredsednika Alvareza.

Ni zavrniti tudi podatka, da mu je poslanska zbornica v maratonskem postopku izglasovala izredne oblasti, senat pa to potrdil, ne da bi spremenil eno samo vejico. Pa naj še kdo govori o „zvodeni oblasti“; že dolgo ni bila tako koncentrirana.

NA VSEH FRONTAH

Skoraj neverjetno je, kaj je Cavallo storil v komaj nekaj tednih vlade. Dejansko ni pustil nezastražene nobene fronte. Najprej je obrnil pogled navzven: pohitel je v Španijo (največji investitor v privatizacijah), nato v ZDA, kjer razlaga svoje ukrepe in miri tuje upnike ter investitorje.

Gospodarski ukrepi so bili tudi presenetljivi: davek na čeke, da se denar dobi hitro in gotovo; vsaj delna protekcija domačih izdelkov z novimi carinskimi taksami; davčne olajšave najbolj prizadetim sektorjem; pritisk na banke, naj znižajo obresti, itd.

Socialna fronta ni manj presenetila opazovalcev: posebna podpora najbolj revnim družinskim gospodarjem, ki naj doseže kakih 200.000 družin.

Sindikalna fronta pa je doživela prvi izbruh: z nekaj zamaži je podrl vse dosedanje delo vlade in nakazal popolnoma novo razmerje: odpravil je desregulacijo socialnega skrbstva (s čimer je mimogrede državi prihranil letno 100 milijonov dolarjev); ukinil spremembe pokojninskega zakona; odločil, naj se vsi problemi rešijo po zakoniti poti in kot sad dogovora med zainteresiranimi sektorji.

Posledica tega je bila, da je celo uporni sindikalni vodja Moyano odpovedal splošno stavko, ki je bila že organizirana za prve dni aprila.

Sedaj nastopi čas čakanja. Vemo, da sta argentinska politika in sploh argentinska javnost hitro pripravljene sprejeti magične odrešenike, še bolj hitro pa sta pripravljene zavreči jih, če v reševanju ne uspejo. Cavallo torej nima mnogo časa za izvedbo svojega načrta. Sedaj se bo pokazalo, ali je zmožen enako spretno ohraniti oblast, kakor je bil zmožen zavzeti jo.

Ker pa vemo, da čudežev ne more delati, ljudje pa pričakujejo čudežev, je potrebno, da nekatere manjše zmage prikaže kot velike uspehe. Nujno je namreč, da ljudem upanje ne usahne.

Slovinci v Argentini

BARILOČE

Pričela se je šola

V naših krajih se je pričela jesen in z njo pouk tudi v slovenskih šolah. Tako je bil za srednješolski tečaj prvi dan pouka v petek, 23. marca. Učiteljski zbor srednješolskega tečaja je letos želel na poseben način počastiti spomin na doktorja Vojka Arka ob prvi obletnici njegove smrti. Zato je prvi dan po zaključku pouka pripravil posebno slovesnost, na katero so bili povabljeni vsi starši dijakov in slovenski rojaki. Slovesnost je odprla sedanja namestnica ravnateljica Terezka Žužek in uradno poimenovala srednješolski tečaj v Bariločah po doktorju Vojku Arku. Nato je dr. Stane Žužek opisal dolgoletno in plodno življenje doktorja Vojka Arka ter posebno poudaril njegovo vzgojno delo. Bil je namreč dolgoletni profesor in ravnatelj srednješolskega tečaja v Bariločah, ki je pričel s poukom že leta 1973 v učilnicah salezijanske šole Don Bosco. Prvi profesorji so bili: Tone Zidar (slovenska slovnica), France Jerman (zemljepis in narodopisje), Zorko Simčič (jezikovne vaje), Vojko Arko (zgodovina in Slovenci po svetu) ter Tine Debeljak ml. (slovstvo). Dr. Arko je predaval o slovenski zgodovini in kasneje svojo priljubljeno snov: Znameniti Slovenci v Argentini in po svetu ter o slovenskih andinistih in njihovih gorskih dosežkih v Patagoniji.

Potem sta nastopila še srednješolca: Matjaž Žužek in Nataša Grohar in občuteno deklamirala dve poeziji, ki jih je spesnil dr. Arko. S tem se je prireditev zaključila. Nato je učiteljski zbor povabil navzoče na prigrižek, ki so ga skrbno pripravili za to priložnost.

Lepo vreme nas še kar naprej spremlja,

zato je osnovna šola Jakoba Aljaža, že po ustaljeni navadi, pričela svoje šolsko leto z izletom v naravo. V soboto, 24. marca, zjutraj so se zbrali pri Stanu vsi osnovnošolci in učiteljice. Po kratki molitvi in pozdravu se je skupina odpravila s kombijem proti Llaolau. Na jezeru so se še bohotile zadnje jutranje meglice, ki pa jih je rahla sapica kar hitro pregnala in prijetno toplo sonce se je razlilo nad krasno hribovito in gozdno naravo. Avtomobili so ostali na parkirišču in skupina je pod vodstvom Matjaža Kambiča peš nadaljevala svojo pot med starodavnimi coihue in arrayani do jezera Escondido. Tam so se malo odpočili in okrepčali s čajem in piškoti, nato pa nadaljevali pot do končnega cilja pri Villa Tacul ob jezerski obali Nahuel Huapija. Kristalna voda in toplo ozračje je vse otroke zvalila, da so kar z zavihanimi hlačami šli v vodo, kljub temu, da je voda precej mrzla. Tako so otroci pozabili na utrujenost od poti in tudi na lakoto ob uri kosila. Edino, kar so obžalovali, je bilo to, da niso s seboj prinesli še kopalk. V veselju in sproščenem vzdušju je popoldne kar hitro minilo in že je bil čas za odhod nazaj domov, dejstvo, ki bi ga otroci najraje preslišali in do zadnjega trenutka uživali v prelepi naravi. Z nasmehom na obrazu in slovensko pesmijo na ustih se je Aljaževa šola vrnila s svojega prvega dneva pouka. Z rednim poukom bo začela naslednjo soboto v društvenih prostorih. Letos jo bo obiskovalo 22 otrok, ki bodo vključeni v vrtec in v razrede od prvega do osmega. Poučevalo jih bo sedem učiteljic.

MK

AVSTRALIJA

Tudi tu se učijo slovensko

Na Radiu Ognjišče je Meta Lenarčič, urednica oddaje na radiu 3ZZZ, poslala poročilo o slovenski šoli v Melbournu.

Tam so sredi februarja vsem znanja željnim študentom slovenskega jezika odprli šolska vrata po slovenskih društvi, v verskem središču v Kew-ju ter v srednjih in višjih šolah v kolidžu v Princes Hillu. Pri slovenskem društvu Planica razred obiskuje dvanajst učencev, od malčkov pa do sedmega razreda. Pouk poteka vsak drugi petek zvečer od 7. do 9. ure. Šola pri društvu Planica deluje že od leta 1974.

Že 32 let pa slovenščino poučujejo tudi v Slomškovi šoli v Kew-ju. Pouk je vsako nedeljo dopoldne po maši in traja dve uri. Letos je vpisanih 18 učencev, od najmlajših pa do sedmega leta, poučevali pa jih bodo trije učiteljice.

Zadnjih nekaj let pa deluje tudi šola

slovenskega jezika za odrasle prav tako v Kew-ju. Študira kar nekaj tukaj rojenih Slovencev, ki niso imeli priložnosti v mladosti, pa se zdaj hočejo naučiti slovenščine. Poleg teh pouk obiskujejo tudi odrasli avstralskega porekla. Zadnja stopnja ali priprava za maturo pa je vsako soboto dopoldne od 9. do 12. ure na eni od višjih šol v Melbournu. Študentov iz 7. do 10. razreda je letos 10, iz 11. in 12. razreda jih je 5. Ti učenci se konec leta pripravijo na maturo. Dobra ocena jim prinese točke za vpis na univerzo.

Pred leti so bile učilnice polne tudi pri drugih društvi, denimo pri slovenskem društvu Melbourne, slovenskem klubu Jadran in društvu Ivan Cankar Geelong. Z leti so se razredi začeli zapirati, saj so naši otroci zrasli, novega dotoka pa ni bilo. Zdaj se v teh učilnicah uči drugi in tretji rod potomcev slovenskega naroda.

Škof namesto seniorja

Člani volilnega zbora evangeličanske cerkve v Sloveniji so na občnem zboru za škofa izvolili dosedanjega seniorja Gezo Ernišo, inšpektor pa bo še naprej Aleksander Kerčmar. Škof skrbi za duhovno področje, inšpektor pa predstavlja laični del cerkve in skrbi za vez z verniki.

Za spremembo naziva so se odločili zato, ker evangeličanske cerkve, ki izhajajo iz Lutrove veje reformacije, za voditelje svojih cerkva poznajo naziv škof.

Ljubljanski nadškof Franc Rode je v čestitki novoizvoljenemu škofu med drugim zaželel, da bi še naprej uspešno deloval za dobrobit vseh evangeličanskih občin v Sloveniji ter da bi se njuni odnosi razvijali v znamenju medsebojnega spoštovanja.

Baragovo semenišče

Gospodarsko razstavišče - bivše Baragovo semenišče - in ljubljanska nadškofija sta v zvezi z denacionalizacijsko zahtevo slednje, ki je bila vložena leta 1992, sklenila poravnavo v višini 3,2 milijona nemških mark.

Odškodnino v tej višini naj bi GR ljubljanski nadškofiji izplačalo v roku enega meseca, tako da nadškofija po podpisu te poravnave do GR nima več nobenih zahtevkov.

Kot je na časninarski konferenci povedala ljubljanska županja Vika Potočnik, so se s podpisom poravnave vse nepremičnine prenesle na GR, zato ni več ovir za gradbene posege na zemljišču, velikem 30.000 kvadratnih metrov.

META VOMBERGAR

(3)

Seminar učiteljev iz Argentine, Avstralije in Urugvaja

Obiskali smo tudi Kamnik. O tem obisku nam bosta povedali Anka Savelli in Lučka Marinček:

OBISKU PRI ZBORU „ODMEV“

"Jaz vem za deželo, prelepo slavi, vsak, kdor jo pozna, jo visoko časti." S to pesmijo nas je sprejel kamniški pevski zbor "Odmev". V izredno mrzlem popoldnevu nam je njihova pesem ogrela srca. Podarili so nam več pesmi iz njihovega obširnega repertoarja, ki so nas odveljale v skoraj vse slovenske pokrajine. Zahvalili smo se jim tudi s pesmijo, saj je slovenska pesem tista, ki nas združuje, četudi smo raztreseni po svetu. Pridružili so se nam in v ganljivem vzdušju smo skupaj zapeli nekaj naših narodnih pesmi. Po okusni večerji se kar nismo mogli ločiti in končno smo se poslovili z obojestransko željo, da bi se čimprej srečali v Argentini.

Organizatorji seminarja so nam omogočili obisk slovenskih knjižnic, do katerih drugače ne bi imeli dostopa. V naše glasilo sta pisali o obisku različnih knjižnic Irena Pogljajen ter Meta Debeljak Vombergar, o obisku NUK pa Magda Češarek Gaser.

OBISK KNJIŽNIC

Kot prvo smo obiskali Semeniško

knjižnico v Ljubljani. Tam so nas sprejeli škof Uran, ki ima na skrbi Slovence po svetu, knjižničar dr. Marijan Smolik ter rektor semenišča kanonik Anton Slabe. Razkazali so nam knjižnico, dvorano polno knjig. Vse stene so obložene z lesenimi omarami, v katerih so urejene stare "bukve". To knjižnico so osnovali že leta 1659, najstarejša knjiga je sv. pismo iz XIII. stoletja. Na stropu smo pa opazili freske znanega slikarja Quaglia. Obiskali smo tudi semeniško kapelico, ki je v istem poslopju.

Naslednja knjižnica je v bila Knjižnica v frančiškanskem samostanu v Kamniku. Tja so prišli frančiškani že leta 1492 in takoj pričeli s knjižnico, kakor so to delali v srednjem veku verski redovi po Sloveniji. Sprejel nas je p. Ernest in nam pokazal razne stare knjige kot Trubarjevo Novo zavezo in Dalmatinovo Biblijo. V veži pred knjižnico so visele številne in lepe Mentzingerjeve slike, v stranski kapelici pa je Plečnikov božji grob z zelo zanimivimi svetilkami.

Obiskali smo tudi Arhiv Republike Slovenije, ki je v Gruberjevi palači ob Ljubljani. To hišo si je zamislil arhitekt jezuit Gabrijel Guber za lastno stanovanje in privatno šolo, zato je zgradil tudi kapelico. V tem arhivu se zbirajo vsi pomembni državni dokumenti Republike Slovenije. Imajo gradiva za 20 kilometrov polje. Imeli smo priložnost občudovati tamkaj shranjeno najstarejšo listino iz leta 1217.

Obiskali smo tudi Narodno univerzitetno knjižnico. Omenila bi samo to, da so nam tam pokazali več map "zapuščine" mojega očeta. Vsi knjižničarji so nam toplo priporočali ohranjanje slehernega begunskega ali zdomskega dokumenta, pisem, tiskovin, knjig. To naj bi hranili sami ali zaupali ustanovi, ki se za to zanima.

OH,.. TE KNJIGE!

Napotili smo se v Narodno in univerzitetno knjižnico, na kratko NUK. Gospa nam je najprej pokazala rokopise Prešerna, Gregorčiča, Cankarja in Kosovela. Zanimivo je bilo gledati lepo pisavo, ki so jo uporabljali v tistih časih. Pisma so bila v lepi obliki. Gospa je vse te rokopise prijemale z rokavicami, da se ne bi poškodovali. Nato smo si ogledali še ostale knjige.

Zagledala sem časopise in knjige iz begunskih taborišč - Pri srcu mi je bilo hudo, saj so se obudili vsi spomini.

Knjige, ki smo jih videli, so bile: Slovenska kuharica g. Hermana Zupana, žepni koledarček v obliki pratike, delo dr. Tineta Debeljaka st. in Bare Remeč, Naša pot, Križev pot ...

Časopisi pa naslednji: Novice, Domači glasovi, Cvetje v tujini, Begunska mladina, in še in še. Tudi knjige, tiskane v Argentini: Perniškov dnevnik, Od življenja do smrti dr. Marka Kremžarja in še mnogo drugih.

Čitalnica, kamor smo

prišli kasneje, je bila zelo lepo opremljena. V njej je več kot šestnajst tisoč knjig. V njej lahko študira osemdeset učencev. Knjižničarka je povedala: "Kdor začne študirati v tej knjižnici, tudi uspešno konča." V celem poslopju imajo dva milijona knjig. S ponosom so jih prešteli lanske leto.

Še in še bi jo spraševali, pa nas je Zvone začel priganjati. Poslovili smo se in se veselili odpravili proti hotelu.

OGLED RTV SLOVENIJA IN CANKARJEVEGA DOMA

V Ljubljani smo si organizirano ogledali Radio Slovenija in TV. Povsod smo bili zelo dobro sprejeti. Nekaj naših udeležencev je imelo razgovor za radijsko oddajo za izseljence.

Nad. na 4. str.

Pred znamenito cerkvijo v Hrastovljah

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Po nevihti

Kako bi lahko imenovali položaj, v katerem se je nahajala Argentina komaj še pred dvema tednoma? Gotovo je „nevihta“ zelo milo. Morda bi bilo bolje vihar, neurje, ali kateri koli drugi pogubni naravni pojav. Ni bil to potres, ker potres je nekaj kratkotrajnega, skoraj trenutnega. Težki argentinski gospodarski problem recezije pa se vleče sedaj že dolgih 33 mesecev in zaenkrat mu ni videti izhoda. Hvala Bogu (in Cavallu) danes vsaj obstaja iskrica upanja, da se položaj spremeni.

Seveda to upanje sloni bistveno na dveh temeljih: najprej osebnost novega gospodarskega superministra, ki se je že svojčas izkazal za uspešnega, ko se je boril proti hiperinflaciji; drugi temelj pa so napovedi in prvi ukrepi, ki jih je minister podzvel in so pozitivno odmevali med strokovnjaki in javnostjo sploh.

Kaj je minister napovedal? Najprej je ukinil vse ukrepe, ki jih je podzvel njegov kratkodobni predhodnik Lopez Murphy. Nato je pripravil nov način zbiranja denarja in sicer davek 0,25% na čeke, z obveznostjo, da se mora vsak pretok denarja, ki presega 1000 pesov, izvršiti v čekih. Potem je napovedal nove takse na uvoz in je to posplošil na 35%. In končno, kar z dekretom odredil davčni popust za tiste industrijske sektorje, ki so bili najbolj prizadeti zaradi uvoza. Ti so proizvajalci obutev, obleke in jekla. Potem naj bi prišli na vrsto še proizvajalci avtomobilskih delov, strojev, tekstil in papirnice.

Seveda ob tem ne morejo biti vsi zadovoljni: med uvozniki je nastal hud preplah, saj so se v nekaterih primerih carinske takse kar podvojile. Vendar tudi ta ukrep sam po sebi ne bo rešil domače industrije, celo ne z davčnimi ugodnostmi; potrebni bodo dosegljivi krediti, ki jih pa zaenkrat na trgu še ne vidimo. Prav zato je Cavallo dejansko navalil na bančni sektor s prošnjo (zahtevo), da naj znižajo obresti, najprej za posojila državi, nato pa za posojila srednji in mali industriji.

Oglejmo si samo en sektor, ki je neke vrste ogledalo položaja: čevlarska indus-

trija. V zadnjih dveh letih je v državi zaprlo kar 1700 malih in srednjih podjetij. In ni verjetno, da bi se ta sedaj obnovila. Pomoč bo morda uspešna le za tista, ki z veliko težavo še obratujejo. Nekaj podbnega je pri tekstilni industriji. Podjetniki pa zahtevajo še neki dodaten ukrep: strogo in vestno preganjanje tihotapstva teh izdelkov, ki je veliko in tudi nevarno za domačo industrijo. A s tem ni rešen problem brazilskega uvoza, ki ga ne prizadenejo nove carinske takse.

TEŽAV PA NI KONCA

Seveda Cavallo ni vsemogočen. Položaj sam po sebi ni ugoden ne njemu ne argentinskemu gospodarstvu. V ključnem trenutku je vsled aftose (slinovka in parkljevka) odpovedal tudi izvoz mesnih pridelkov. Meje argentinskemu mesu sta zaprli Evropa in severna Amerika, dodatno pa sedaj še Brazil, čeprav je dokazano, da ima del žarišč te goveje boleznii svoj izvor prav v Brazilu. Sosednja država sedaj pod pretvezo aftose postavlja zapreke še uvozu raznih žit. Problem bo seveda treba rešiti v političnem okviru.

Drugi problem so državni računi. V prvem trimestrju je država presešla kar za 1.000 milijonov dolarjev predvideni deficit. Cavallo je sicer dejal, da bo to do konca leta to uredil in da bo deficit tak, kot je bil dogovorjen z Mednarodnim denarnim skladom. Kaj pa davčna nabirka? Prava polomija: marec je bil najslabši mesec v zadnjih treh letih, saj je v primeru z istim mesecem lanskega leta padla kar za 13 % (glej infografijo). Tudi tu ima Cavallo svoje načrte. Na davčnem uradu pregledujejo račune še za lansko leto in ugotavljajo, da so razna podjetja predložila potvorbene izpiske. Od preračunavanja teh dajatev si Cavallo obeta dodatnih 2.000 milijonov.

Težav torej ni konca, a tudi volje ne, da se jih reši. Novi minister je podzvel ukrepe, ki se jih doslej ni upal nihče. Ta njegova originalnost je tista, ki priliva olja lučki upanja, da bo premagal recezijo, kot je pred leti premagal inflacijo, čeprav je sedanja recezija delno tudi posledica tedanjih ukrepov.

-e. -t.

Zakaj še ni veleposlanikov

Predsednik Kučan, ki je podpisal ukaz o imenovanju Darje Lavtižar Bebler za vodjo slovenske stalne misije pri Svetu Evrope v Strasbourgu, je odgovarjal tudi na vprašanje, kako to, da je Slovenija že šest mesecev brez veleposlanikov v nekaterih državah.

Kot je znano, je predsednik v času vlade Andreja Bajuka zaradi „politične higijene“ z imenovanjem teh veleposlanikov počakal na čas po volitvah, dejansko pa je s tem metal polena pod noge zunanjemu ministru Lojzetu Peterletu.

Kot je sedaj pojasnil Kučan, je pričakoval, da bo nova vlada s predlaganjem veleposlanikov pohitela, razlogov, da se zadeva toliko časa odlaga, pa ne vidi. Zato Kučan dopušča možnost, da v javnosti nastaja vtis o veleposlanikih kot tretjerazrednih položajih, ki se jih zapolni, potem ko se podelijo ministrska mesta, itd.

Je pa tudi res, da se danes Kučanu ne mudi tako kot se je pri zafrkavanju demokratične Bajukove vlade. Pač je danes na vladi levica, za veleposlanike se ne mudi ne danes niti se ni takrat.

Tudi mi v Argentini bi si želeli, da bi čimprej dobili novega veleposlanika, čeprav sedanji odpravnik poslov Tomaž Kunstelj zelo dobro opravlja svojo službo.

Novo vodstvo ljubljanske SDS

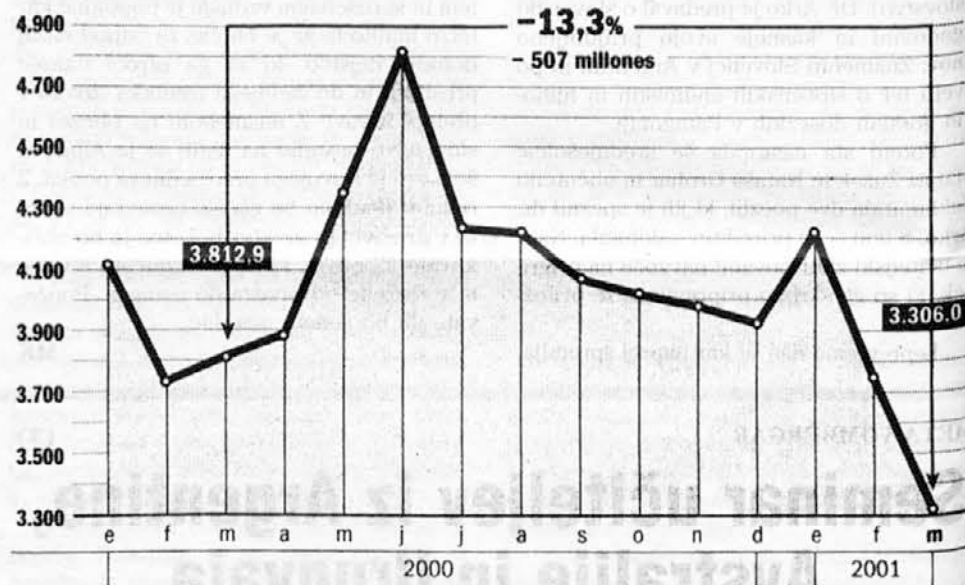
Andrej Bručan, nekdanji minister za zdravstvo v Bajukovi vladi in vodja urgentne službe Kliničnega centra, je novi predsednik mestnega odbora SDS Ljubljana.

V izvršilnem odboru ljubljanske SDS so po novem Anže Logar, Andrej Meglič, Andrej Muren, Alenka Paulin, Jožica Pirnat, Peter Sušnik, Peter Šuhel, Špela Verbič, Marija Vodišek, Jože Zagožen, Milan Zver, Damjan Dolinar, Gregor Gomišček, Anton Jeglič, Boštjan Cizelj in Dimitrij Kovačič. Izvolili so tudi člane nadzorne komisije, v kateri so Marija Senčar, Matej Makarovič in Drago Koestner, so sporočili iz stranke.

Na konferenci je članom spregovoril tudi predsednik stranke Janez Janša.

V svojem govoru se je dotaknil priprav na sedmi kongres SDS, ki bo 19. maja v Celju. Kot je poudaril, je program stranke dober in zelo razvojno naravn, zato ne potrebuje večjih sprememb. Čeprav stranka ne more doseči danes svojih idealov, lahko to stori v prihodnje.

Vključevanje Slovenije v Evropsko unijo in zvezo NATO je naravni zaveznik prizadevanjem SDS za vzpostavitev demokratičnih pravil delovanja države in za novo, demokratično politično kulturo, je še poudaril govornik.

Davčna nabirka (v milijonih dolarjev) v zadnjih petnajstih mesecih

Seminar učiteljev...

Nad. s 3. str.

Ogledali smo si tudi Cankarjev dom. V Linhartovi dvorani smo gledali film o Davu Karničarju o smučanju z Mont Everest. Imeli smo pa še to srečo, da smo se nato še osebno srečali z junakom tega podviga.

OBISK PRIMORSKE IN TRSTA

Zadnji dvodnevni izlet pa je bil na Primorsko in v zamejstvo. Peljali smo se po lepi avtocesti mimo Postojne ter prišli v Hrastovlje, majhno vasico, toda znano po cerkvi, ki ima čudovite freske iz konca 15. stoletja, ki nazorno prikazujejo ljudstvu srednjeveško vizijo stvarstva. Največji sloves pa ima freska "Mrtvaški ples" - smrt, ki vodi za roko cesarja, papeža, kralja, škofa, meščana ali berača, starca, otroka. Pred smrtjo smo vsi enaki.

Od tam smo odšli v znano Tonino hišo, tipično kraško oljarno, kjer so včasih stiskali olivno olje. Kosili smo v gostilni Mahnič v Sečovlju in si tam tudi ogledali vinsko klet, velike sode, kjer pridelujejo znano primorsko vino — refošk. Popoldne smo dospeli do tipičnega mediteranskega mesta Piran, zagledali slovensko obalo, mirno Jadransko morje. Stanovali smo bli-

zu rojstne hiše skladatelja Tartinija. Zvečer smo pa odšli v Trst, kjer so nas lepo sprejeli Tržačani, ki so ta večer imeli 10. Slovenija party. Praznovali so 9. obletnico mednarodnega priznanja samostojne države Slovenije. Slavnostni govornik je bil Sergij Pahor (predsednik SSO) ter dr. France Bernik (predsednik SAZU). Prepeval je mešani zbor Mačkojle, za ples pa je poskrbel Zamejski kvintet. Po končanem kulturnem programu so nas vse povabili na večerjo. Nato smo imeli priložnost plesati, zabavati se ali pa se razgovarjati z znanimi tržaškimi rojaki. Ko smo se ponoči vračali v Piran, smo na avtobusu gledali film o Bari Remec. Drugi dan, v nedeljo, smo se udeležili sv. maše v piranski stolnici, tam so naše organizatke med mašo igrale na orgle, mi smo pa peli. Nekaj malega so pa zapeli tudi tamkajšnji otroci. Po maši nam je župnik razkazal to srednjeveško cerkev, ki jo počasi obnavljajo ter tudi muzej pod njo ter nove izkopanine.

TISKOVNA KONFERENCA

Seminar smo zaključili na tiskovni konferenci, pri kateri sta poleg voditeljev govorila še državna sekretarka Magdalena Tovornik (Ministrstvo za zunanje zadeve - Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu) ter državni sekretar mag. Mirko Zorman

(Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport). Vsi so prepričani v potrebnost teh seminarjev. Poudarili so pomembnost stika učiteljev, ki poučujejo slovenski jezik in kulturo na tujem, z domovino in z živim slovenskim jezikom.

Tudi udeleženci smo bili zadovoljni s seminarjem. Čeprav ne bomo mogli uporabiti vsega, kar smo prejeli, smo si pa prav gotovo vsi obogatili slovenski jezik in poglobili svoje pedagoško, strokovno in kulturno znanje.

Zato bi se radi zahvalili vsem, ki so nam to omogočili.

Udeleženci seminarja se zahvaljujemo našemu osrednjemu društvu Zedinjena Slovenija in Veleposlaništvu Republike Slovenije v Argentini za vsa posredovanja, Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport ter Ministrstvu za zunanje zadeve - Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za kritje stroškov vožnje in seminarja ter za vso pripravo in koordinacijo dela, kakor tudi vsakemu posamezniku, ki je sodeloval pri tem projektu.

KOČEVSKI ROG

Po končanem seminarju smo pod okriljem društva Slovenija v svetu obiskali še ljubljanskega nadškofa dr. Franca Rodeta in se podali na romanje v Kočevski Rog, brez katerega si ne moremo predstavljati našega obiska Slovenije. Spremljala sta nas poleg Boštjana Kocmurja še dr. Anton Drobnič, ki nam je vso pot razlagal kalvarijo naših domobrancev, in župnik Janez Rihar, ki je daroval sv. mašo pri jami Pod Krenom. Vsem se najlepše zahvaljujemo.

Konec

Na Tartinijevem trgu v Piranu

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

NAGRADA OTROŠKEMU MUZEJU

Otroški muzej Hermanov brlog iz Celja je dobil Veliko skupinsko nagrado na mednarodnem tekmovanju otroških muzejev v Lizboni na temo Zvezde miru. Organizator, Portugalski otroški muzej, je razpisal natečaj, namenjen otroškemu muzeju z vsega sveta, skupina osmih otrok iz Slovenije pa je bila najboljša z delom Za mir. Na natečaju je sodelovalo več kot 4500 umetniških del - literarnih spisov, slikarskih del in tridimenzionalnih projektov - iz 12 muzejev.

POPIS BO MED 1. IN 15. APRILOM 2002

Državni zbor je po hitrem postopku sprejel novelo zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v letu 2002 ter zakon o višini otroškega dodatka, ki ohranja sedanji sistem selektivnega otroškega dodatka. Popis prebivalstva bo prihodnje leto potekal od 1. do 15. aprila, med drugim pa bo zastavljeno tudi vprašanje o veroizpovedi. DZ je podprl dopolnilo, v skladu s katerim bodo odsotni člani gospodinjstva, ki so na dan popisa dopolnili 14 let, dali pisno soglasje za posredovanje podatkov o narodni pripadnosti in veroizpovedi ter njihovo pisno opredelitev o tem, kakšne narodnosti in veroizpovedi so.

NAŠA PESEM 2001

V Mariboru se je končalo 17. državno tekmovanje slovenskih pevskih zborov Naša pesem 2001, ki je v organizaciji Javnega zavoda RS za kulturne dejavnosti potekalo v Unionski dvorani. Udeležilo se ga je 24 zborov iz Slovenije in zamejstva, med njimi sedem moških zborov, dva ženska in

15 mešanih. Zlate plakete mesta Maribor so prejeli Domžalski komorni zbor, mešani pevski zbor Cantemus iz Kamnika, mešani pevski zbor Hrast iz Doberdoba, komorni zbor Nova Gorica, kranjski komorni zbor De profundis in mešani komorni zbor Ljubljanski madrigalisti, ki je bil na tekmovanju tudi najvišje ocenjen.

FEBRUARSKA BREZPOSELNOST

V Sloveniji je bilo ob koncu februarja registriranih 104.946 brezposelnih oseb. V primerjavi z mesecem prej se je njihovo število zmanjšalo za 1,1 odstotka, v primerjavi z lanskim februarjem pa za 7,9 odstotka. Februarja je bilo v primerjavi z lanskim februarjem manj brezposelnih v vseh slovenskih regijah, razen v Sevnici, kjer je brezposelnost porasla za dva odstotka.

LETALSKA POVEZAVA S ČEŠKO

Na letališču na Brniku je pristalo letalo češkega nacionalnega letalskega prevoznika Czech Airlines (ČSA) in s tem vzpostavilo redno letalsko povezavo med češko in slovensko prestolnico. ČSA bo na omenjeni progi letel petkrat tedensko z 42-sedežnimi letali vrste ATR 42.

INDEKS ČLOVEKOVEGA RAZVOJA

Slovenija se glede na indeks človekovega razvoja (HDI), ki ga sestavljajo trije indikatorji - zdravje, izobrazba in življenjski standard, ponovno uvršča na 28. mesto med 174 državami članicami Združenih narodov, ki pripravljajo poročilo o človekovem razvoju. Omenjeni indeks je poleg indeksa o bruto domačem proizvodu (BDP) eden najpomembnejših indeksov, s katerimi strokovnjaki merijo razvitost države.

SVETI OČE SE NAM ZAHVALJUJE

Dr. Robič v Rimu je na prošnjo urednikov Sv. Sl. poslal en izvod Koledarja Svobodne Slovenije za leto 1951 sv. Očetu kot dar slovenskih emigrantov v Argentini.

Pred dnevi smo prejeli iz Državnega tajništva odgovor:

Z veseljem Ti sporočam, da je sv. Oče z velikim zadovoljstvom prejel knjigo z naslovom „Koledar Svobodna Slovenija 1951“, ki si Mu ga izročil v imenu Slovencev beguncev, ki žive v republiki Argentini.

Njegova Svetost se tebi in njim zahvaljuje za darilo, ki jasno priča o njihovi zvestobi in veri in Vam podeljuje Apostolski blagoslov.

Z vsem spoštovanjem vdani

J. B. Montini, substitut

CERKVENI OGLASNIK

Pouk verouka se bo začel v nedeljo, 5. aprila in sicer za mesto na Ramón Falcónu ob dveh popoldne, v Ramos Mejiji ob tri četrt na tri, v San Martínu kakor doslej ob treh, v Floridi pa šele naslednjo nedeljo.

SIO JE ZAČEL SEZONO

V nedeljo smo šli spet v Ciudadelo. Prva letošnja predstava Slovenskega izseljenkega odra je bila Klabundov „Praznik cvetočih češenj“. Takoj pri vstopu smo

dobili v roke gledališki list, ki je dobil ime Oder. V njem smo našli Lipahovo kramljanje o odru in Novakov povzetek vsebine igre.

Sceno je tokrat naslikal Hotimir Gorazd. Režiser Špeh je s svojimi igralci, za katere menda nima zadrege, napravil skoraj vse, kar je mogel. V posebno zaslugo mu gre smotrna razporeditev vseh, kar na majhnem odru ni majhna stvar, zlasti pa pažnja, ki jo je posvetil jeziku.

Kot igralec je vodil Urh, ker jo je najbolje izpilil. Fink in Špeh sta že stara profilirana „gada“. Grumova je odigrala z veliko korajžo, Košnik premišljeno. Brandsteterjeva ima že svojo dobro tradicijo, Adamičeva je bila ponižna, kakor se za učiteljico - ženo spodobi. Med starejšimi je bil Kastrevc najboljši.

Dvorana je bila polna, galerija nemirna. **MM**

SLOVENSKI TISK V ARGENTINI

Slovenska beseda, št. 1-2. Vsebina: dr. L.M. „Jasnost“, Šepčev „Snubači“, „Bosna in Hercegovina“, prozo so napisali Lojze Novak, pesmi Kolarič, Kunčič, Geratič, in še „Kaj je atom?“, Kulturni pregled, Gospodarstvo, Slov. gosp. podjetja, Šport, Šah, Zdravstvo. Za mladino.

Svobodna Slovenija, št. 14; 5. aprila 1951

Slovenija moja dežela

Nastanek dežel

Slovenija je bila v začetku popolne germanske in fevdalne vlade razdrobljena v manjše ali večje grofje. A fevdalni sistem je imel tendenco, da so grofje zaokroževali svojo posest s kupovanjem, predvsem ženitvijo ali dednimi pogodbami, če pa ni šlo drugače, tudi z vojsko. Pri tem so tiste rodovine, ki so imele iz svoje rodbine deželne kneze, imele prednost, pa tudi, če so bile večje.

Kot smo dejali, so ostanek stare Karantanije, ki se je pričela imenovati Koroška, dobili v last Vovbrški in goriški grofje, za njimi Eppenheimi, po njih izumrtju l. 1122 pa Spanheimi za poldrugo stoletje. Ti so imeli tudi posest v Ljubljani (Grad) in Gorenjski.

Grofje Traungauski so dobili delno v last Štajersko marko (včasih del Karantanije), praktično vso pa po izumrtju Eppensteinov. Za njimi pa so jo podedovali avstrijski Babenberžani.

Stara Savinjska marka (okoli Celja) je bila najprej v lasti Wiljema in sv. Heme, pozneje je prešla v cerkvene roke.

Kranjska je bila deloma pod oglejskimi patriarhi, deloma pod Spanheimi, podobno Posočje pod patriarhi in goriškimi grofi. Na Vipavskem je bila vladajoča rodbina Weimar-Orlamunde.

Naj omenimo še to, da je severni del Karantanije, v tistem času že ponemčeno, dobila v roke družina Babenberžanov, ki je iz te pokrajine ustvarila Ost-marko, pozneje Oesterreich ali Avstrijo.

Od 12. do 15. stoletja označuje slovensko zgodovino boj med temi fevdalci. Cilj je bil izenačiti meje rodbinske posesti s pokrajinskimi mejami. Po tej poti je lahko grof postal deželni knez. Stare pokrajine so se spreminjale v zgodovinske dežele.

Razbitost slovenskega narodnega ozemlja je dobila s tem svojo zadnjo in za dolgo ustaljeno podobo. Še danes govorimo o Koroški, Kranjski, Primorski, Štajerski, Istri ali Prekmurju.

Pripomnimo, da je bilo naše ozemlje v tistih stoletjih razbito v tri države: nemško, madžarsko (Prekmurje) in beneško (naslednica oglejskih patriarhov).

S smrtjo nemškega cesarja Friderika II. leta 1250 je v cesarstvu zavladalo brezvladje. Štajerski deželni zbor je po izumrtju Babenberžanov izkoristil priliko in za novega vojvodo izvolil češkega kralja Otokarja Premisla II. Da bi si zagotovil pravice do Štajerske in Avstrije, se je oženil z Marjeto, sestro zadnjega Babenberžana.

Otokar je po propadu Andeških in Spanheimov leta 1270 zasedel vso Avstrijo, Koroško, Kranjsko, Štajersko, pozneje še Furlanijo. Tako je bila v njegovi oblasti vsa Slovenija razen Prekmurja.

Če bi obstala njegova oblast, bi se zgodovina obrnila v drugo smer. Na noben način pa ne smemo misliti, da bi njegovo slovansko poreklo kaj pomenilo v panslavistični smeri.

Njegova oblast je trajala le nekaj let. Po brezvladju je prišel na cesarski prestol Habsburžan Rudolf in pričel svojo politiko.

Osebne novice

Družinska sreča: V družini, ki jo sestavljata Franco Capuano in Metka Lampret, se je 23. marca rodila hčerka, ki bo pri krstu dobila ime **Adriana Lucía**.

Iskreno čestitamo!

Poroka: V cerkvi „San Cosme in San Damián“ sta se 23. marca poročila **Marcelo Juan Bezljaj** in **Laura Martínez**.

Naše čestitke!

Namesto cvetja na grob gospe Mire Zupanc so darovali v dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena ga Pavlina Dobovšek 100 pesov in družina Rožanc 50 pesov. **Najlepša hvala!**

Slovenija in šport

SLOVENIJA:JUGOSLAVIJA 1:1

Slovenija: Simeunovič, Gajser (od 37. Ačimovič), Vugdalič, Bulajič, Knavs, Novak, Čeh, Osterc (od 46. Cimerotič), Zahovič, Pavlin (od 62. Pavlovič), Rudonja.

Prazne ljubljanske ulice so dale jasno vedeti, da se je 28. marca v glavnem mestu Slovenije dogajalo nekaj velikega. Na stadionu za Bežigradom, kjer se je zbralo 9.000 gledalcev (pri Nogometni zvezi Slovenije so dejali, da bi lahko prodali vsaj 30.000 vstopnic,) sta se pomerili nogometni reprezentanci Slovenije in ZR Jugoslavije (Srbije).

Gosti so bili vsaj v prvem polčasu boljši nasprotnik, Slovincem pa ni uspelo praktično nič. S točko pred začetkom ni bil zadovoljen nihče, toda na koncu so se je mnogo bolj razveselili varovanci Srečka Katanca, ki je po tekmi športno priznal, da so bili gosti boljši nasprotnik.

Željo po treh točkah sta obe moštvi pokazali že na samem začetku. Že v prvem resnejšem napadu je bila jugoslovanska obramba na težki preizkušnji, ko je bil po podaji Gajserja z leve strani Mihajlovič za las hitrejši od Zahoviča in pred njim poslal žogo v kot. Jugoslovani so povsem prevzeli pobudo ter v 33. minuti povedli. Djordjevič je poslal žogo na desno stran do najboljšega igralca tekme Lazetiča, ta pa je izkoristil neodločnost Gajserja, podal žogo v sredino do osamljenega Miloševića, napadalca Parme pa je ni bilo težko potisniti v mrežo. Jugoslovani so se osredotočili na protinapade, s katerih bi lahko povišali vodstvo, vendar so bili na srečo Slovencev Stefanovič, Krstajič in Drulič nenatančni. Ko je že izgledalo, da bodo gosti prizadejali nov udarec slovenski vrsti, pa je v sodnikovem podaljšku vendarle prišlo do izenačenja. Po

majhnem darilu sodnika Jola, ki je strogo dosodil prosti strel s približno 25 metrov, je Zahovič mojstrsko streljal in zadel levi spodnji kot sicer zelo zanesljivega vratarja Kociča in slovenske privrženice spravil v delirij navdušenja...

V kvalifikacijski tekmi za nastop na evropskem prvenstvu leta 2002 pa je mlada (U-21) reprezentanca ZR Jugoslavije v Dravogradu premagala Slovenijo z 2:1. Za Slovence je bil uspešen Koren.

PARASKI

Slovenski reprezentantje v paraskiju, kombinaciji veleslaloma in skokov s padali, so se odlično odrezali na SP v avstrijskem Riezleru. Zaradi slabih vremenskih razmer so morali prireditelji prestaviti tekmovanje, ki pa se je za Slovenijo dobro končal. Slovenci so osvojili štiri medalje: Gorazd Lah je bil tretji, Irena Avbelj in Maja Sajovic sta osvojili drugo in tretje mesto, srebrna pa je bila še ekipa Slovenija Flycom v postavi Matjaž Pristavec, Uroš Ban, Anton Košir in Gorazd Lah.

ULTRAMARATON

V Canberri se je po 4355 kilometrih in 63 dneh končal maraton Transavstralija, ki se ga je udeležil tudi slovenski ultramaratonec Dušan Mravlje. V 63., zadnji etapi je osvojil 7. mesto, na koncu pa je v skupnem seštevku zasedel tretje mesto. Zmagal je Rus Kruglikov pred rojakom Andrejem Derksenom. Šlo je za izjemno zahteven maraton, na katerem so v prvih treh tednih tekli s temperaturo več kot 40 stopinj. Mravlje je na maratonu uničil skoraj 5 parov športnih copat, v povprečju na dan popil okrog 7 litrov tekočine, na eni etapi celo 18 litrov, in tekel etape, dolge do 100 km.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotela, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1° of. I, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hermandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

3. aprila 2001

1 dolar	243,77 SIT tolarjev
1 marka	109,76 SIT tolarjev
100 lir	11,09 SIT tolarjev

ČAS JE DENAR...

... čas je za varne in donosne naložbe -
Vprašajte nas o vseh možnostih varčevanja.
NAJ VAŠ DENAR ZAŽIVI!
SLOGA: Pravi naslov za več in bolje!
Glavna pisarna: Bm. Mitre 97, Ramos Mejía -
Tel.: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Po svetu

BO MILOŠEVIČ OSTAL ZA ZAPAHI?

Srbska policija je skušala izvesti aretacijo nekdanjega jugoslovanskega predsednika Slobodana Miloševića, kar pa so preprečili stražarji v Miloševićevi vili na Dedinjah, ki so streljali na policiste in dva ranili. Policija se je zato umaknila. Predsednik ZRJ Vojislav Koštunica je po sestanku najvišjih političnih in vojaških predstavnikov povedal, da so se vsi udeleženci srečanja, med njimi načelnik generalštaba vojske Nebojša Pavković, strinjali, da „ne bodo dopustili državne krize zaradi posameznika, ne glede na to, kdo je to“. Poudaril je, da nihče ne sme biti nedotakljiv, da se mora, kdor je poklican na sodišče, na poziv odzvati, kdor strelja na policijo, pa odgovarjati. Miloševiću očitajo zlorabo uradnega položaja in združevanja za opravljanje kriminalne dejavnosti. Kazenske ovadbe je policija zaradi enakih dejavnosti odredila še proti štirim nekdanjim visokim funkcionarjem. - Končno se je Milošević 1. aprila zgodaj zjutraj brez odpora predal srbski policiji. Iz njegove vile na Dedinjah so ga prepeljali v osrednji beograjski zapor k preiskovalnemu sodniku, ta pa je po večurnem zaslišanju zoper njega odredil 30 dni preiskovalnega zavora. Miloševićev od-

vetnik je poudaril, da se Milošević ne čuti krivega v nobeni točki obtožnice. - Vest o Miloševićevi aretaciji je v večjem delu mednarodne skupnosti naletela na pozitiven odziv, vendar pa je bilo ob tem slišati mnenje, da gre le za prvi korak, ki bi moral nekdanjega predsednika ZRJ privedi v Haag. Srbski pravosodni minister pa je zavrnil možnosti Miloševićeve izročitve haaškemu Mednarodnemu sodišču za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije.

IZBRUH SLINAVKE IN PARKLJEVKE

V Veliki Britaniji so od odkritja prvega primera parkljevke in slinavke 19. februarja odkrili že 587 žarišč te bolezni. Britanska vlada je sicer začela pokopavati trupla živali, okuženih s parkljevko in slinavko. V oporišču že kopljejo približno 90 m dolgo, pet metrov široko in štiri metre široko jamo, v katero bodo zakopali 500.000 živalskih trupel. Zaradi bolezni so doslej uničili 525.000 živali. - Vlada je priznala, da se je bolezen v Veliki Britaniji najverjetneje razširila z ostanki hrane iz neke kitajske restavracije na severu države, s katero so krmili živino na severu države. V hrani je bilo namreč meso, ki je bilo nezakonito uvoženo z Daljnega vzhoda.

Neuspešen predlog

Poslanec Istrskega demokratskega zbora v hrvaškem saboru Damir Kajin je ob saborski razpravi o spremembi hrvaške ustave vnovič predlagal, da bi v preambulo ustave kot narodne manjšine vnovič uvrstili Slovence, Bošnjake in Rome, vendar je vladajoča koalicija predlog zavrnila. Po mnenju koalicije so pravice vseh manjšin zaščitene z nedavno sprejetim ustavnim zakonom o narodnih manjšinah, zato ni potrebe, da bi v preambuli posebej naštevali vse manjšine.

Po Kajinovi besedah je bila izločitev Slovencev, Bošnjakov in Romov iz preambule ustave leta 1997 nepotrebna in škodljiva. Menil je tudi, da bi vrnitev Slovencev v ustavo ugodno vplivala na dobrososedske odnose med Slovenijo in Hrvaško.

Predstavniki dom hrvaškega sabora je sprejel spremembo hrvaške ustave, s katerimi je ukinil županijski dom sabora in pravico do udeležbe Hrvatov iz diaspore na volitvah.

Sabor je tako že drugič spremenil ustavo. Prvič je to storil konec prejšnjega leta, ko je zmanjšal pooblastila predsednika republike in namesto dotedanjega polpredsedniškega uvedel parlamentarni sistem.

Novi predsednik Komisije DZ

Zasledili smo kratko novico, da je bil za predsednika Komisije državnega zbora za Slovence v zamejstvu in po svetu imenovan poslanec Franc Pukšič.

Predsednika Sveta slovenskih organizacij (SSO) Sergij Pahor in levičarske Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) Rudi Pavšič sta pozdravila njegovo imenovanje. Ob tej priložnosti sta predsednika obeh krovnih organizacij Slovencev v Italiji izrazila še prepričanje, da se bo dobra raven odnosov nadaljevala in krepila tudi v prihodnje.

Prejšnja komisija je sicer obiskala skoraj vse Slovence po svetu, a do nas je bila precej brezbrizna. Obiskala nas je le nekaj tednov pred koncem svojega mandata, in se morala na hitro vrniti na sredi obiska, tako da nam kaj dosti ni mogla koristiti, predvsem pa so izgubljene vse osebne izkušnje in opazovanja.

Obvestila

SOBOTA, 7. aprila:

Informativni sestanek za gledališnike v okviru gledališkega seminarja pri SKA, ob 20 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 8. aprila:

Prireditev z mašo in kosilom v Rožmanovem zavetišču.

NEDELJA, 15. aprila

Velika noč.

SOBOTA, 21. aprila:

Redni letni občni zbor Zadruga SLOGE v Slomškovem domu.

NEDELJA, 22. aprila:

Občni zbor društva Zedinjena Slovenija po maši v Slovenski hiši.

Misijonska tombola v Slovenski vasi.

GLEDALIŠKI SEMINAR,

ki ga pripravlja Slovenska kulturna akcija, se bo vršil med 4. julijem in 15. avgustom 2001 pod vodstvom priznanega igralca in pesnika **Toneta Kunterja** iz Ljubljane, ki je sponziran od Ministrstva za Kulturo RS. Organizacija je na skrbi Gledališkega odseka SKA (Lojze Rezelj). Vabimo vse rojake, ki jim je pri srcu gledališka umetnost in slovenska beseda, predvsem režiserje, igralce in ostale sodelavce pri naših odrih in razgovorih v soboto, 7. aprila 2001, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše (R. L. Falcón 4158, Buenos Aires).

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
e-mail: **debeljak@pinos.com**

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:
Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

Gregor Batagelj, Pavlina Dobovškova, Meta Debeljak, M.K., Radio Ognjišče, informativna agencija STA

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Veliki teden v cerkvi Marije Pomagaj

Cvetna nedelja, 8. aprila, ob 9.30. uri: blagoslov oljk in butaric, procesija, sveta maša. Slovenske butarice na razpolago.

Veliki četrtek, 12. aprila ob 19. uri: slovenska večerna sv. maša, prenos sv. Rešnjega Telesa in češčenje po tem redu: od 20. do 21. ure — žene in vsi, ki pozneje ne bi mogli; od 21. do 22. ure — možje; od 22. ure mladina. Sv. maša bo za slovenske duhovnike. Nabirka za Vincencijevo konferenco. Pel bo zbor iz San Martina.

Veliki petek, 13. aprila ob 19. uri: prvi del: branje božje besede; dve berili in evangelij, trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po sv. Janezu; slovesne prošnje. Drugi del: češčenje svetega križa. Tretji del: sv. obhajilo. Za sklep, križev pot. Pel bo Mešani pevski zbor San Justo.

Velika sobota, 14. aprila, ob 21. uri: slavje luči, bogoslužje božje besede, krstno bogoslužje, evharistično bogoslužje — slovenska maša. Maša bo za rajmsgr. Antona Oreharja, za prelata dr. Alojzija Starca in za vse žive in rajne Slovence v Argentini. Nabirka za cerkev Marije Pomagaj. Pel bo Mešani pevski zbor San Justo.

IN TUDI MANJŠE STVARI, KOT NPR.
VIZITKE, OVOJNICE, PISALNI PAPIR...

